

Bilaga 22:9 till kommunstyrelsens protokoll den 3 december 2003, § 10

KS 2003-12-03

Ärende 10

**Kommunal demokrati för 2000-talet
m fl motioner (mp, v)**

Ewa Samuelsson (kd)

Särskilt uttalande

I en storstad som Stockholm är stadsdelsnämnder den främsta, praktiska möjligheten för reellt medborgarinflytande. Sedan stadsdelsnämndsreformen genomfördes har medborgarnas möjlighet att komma i kontakt med politiker och påverka beslut ökat. Stadsdelsnämnderna bör därför bevaras och utvecklas för att bidra till att de politiska besluten fattas så nära medborgarna som möjligt.

Det är positivt för medborgarna att de tjänstemän inom staden som i praktiken sköter den kommunala service som vi så gott som dagligen tar del av, numera finns inom ett decentraliserat system med stadsdelsförvaltningar. Den geografiska närheten till ett medborgarkontor och till de som är ansvariga för verksamheten har stor betydelse för medborgarna.

Tanken på direktvalda stadsdelsnämnder är intressant, men kristdemokraterna anser att problemen och frågetecknen om konsekvenserna för närvarande motiverar att den nuvarande ordningen bibehålls. Risker att den kommunala likställigheten sätts ur spel och att möjligheterna att hålla ett helhetsgrepp över stadens verksamhet och ekonomi försvåras.

Sedan en tid tillbaka är det möjligt för kommunerna att låta medborgarna komma med egna förslag och motioner till kommunfullmäktigeförsamlingarna. Kristdemokraterna välkomnar detta och tycker att medborgarförslag till fullmäktige bör genomföras i Stockholm. Därigenom kan demokratin vitaliseras. Partierna har en viktig roll i demokratin, men ibland kan de också ha en hämmande inverkan. Den som vill få något genomfört måste först övertyga någon politiker om lämpligheten i förslaget, därefter ska politikern göra förslaget till sitt i form av en motion, skrivelse eller liknande. En del entusiaster kan med viss rätt tycka att det blir för krångligt och tar för lång tid. Förslagen riskerar också att partipolitiserar i onödan.

Kristdemokraterna har också en positiv inställning till kommunala folkomröstningar. Att endast 15 omröstningar genomförts trots 60 initiativ (SOU 2000:1), är ett demokratiskt problem. Det måste vara lättare att väcka förslag om folkomröstning, och svårare för politikerna att säga nej. Det går att tänka sig en rad lösningar för detta.

Öppna nämndsammanträden och medborgarmöten innan eller i samband med ordinarie sammanträden bör övervägas av samtliga nämnder och bolag. Erfarenheten från de stadsdelsnämnder som genomfört detta är dock blandad. Ska öppna nämndsammanträden/medborgarmöten bli en framgång krävs ett aktivt arbete med mötesformer, information och delaktighet, annars finns risken att mötena snarast avskräcker från demokratiskt engagemang. Temamöten om en aktuell fråga åt gången bör också kunna prövas i större utsträckning. Det kan bara ett bättre alternativ än öppna nämndsammanträden för att locka människor som är intresserade av enstaka sakfrågor.